

Dane o śmierci osób doświadczających bezdomności w Polsce

Osoby doświadczające bezdomności nie znikają, ale umierają. Z danych zbieranych w innych krajach wiemy, że umierają często w młodym wieku, i że w przeciwieństwie do popularnych wyobrażeń, zgony w wyniku wychłodzenia stanowią tylko niewielki odsetek tych śmierci. Wiemy także, że sam kryzys bezdomności przyczynia się do przedwczesnej śmierci. Badając śmiertelność możemy więc wskazać krytyczne luki w systemie wsparcia.

Badania śmiertelności są przede wszystkim domeną demografii i nauk o zdrowiu publicznym. Tymczasem dzięki statystykom konstruowane jest także nasze rozumienie problemów społecznych. Dane stają się częściami opowieści; metaforami, które opisują daną grupę i jej problemy. Statystyki określają dystans pomiędzy grupami społecznymi i uwarunkowują to, co uważamy za właściwe, a zatem kształtują cele i narzędzia polityk publicznych. Wprowadzanie polityk społecznych coraz częściej wymaga jednak oparcia się na rzetelnych danych i analizach, wymaga więc zbierania danych.

W Polsce od lat zwraca się uwagę na brak odpowiedniej opieki post-hospitalizacyjnej dla osób pozbawionych bezpiecznego domu oraz wiele innych problemów na styku ochrony zdrowia i pomocy społecznej. Brakuje jednak badań dotyczących śmiertelności osób doświadczających bezdomności.

W projekcie przeanalizowane zostaną przykłady badań na temat śmiertelności osób doświadczających bezdomności z wybranych krajów: źródła danych, metody analizy i sposoby wykorzystania do projektowania polityk publicznych. Na tej podstawie zidentyfikowane zostaną źródła i pozyskane zostaną dane dotyczące śmiertelności wśród osób doświadczających bezdomności w Polsce. Krytyczna analiza tych informacji, wraz z ich ograniczeniami, tym, co pominięto, jakie założenia milcząco przyjęto, pozwoli odwzorować część narracji o bezdomności w Polsce. Uzupełnieniem obrazu procesu produkowania wiedzy eksperckiej na temat bezdomności w Polsce będą wywiady z pracownikami instytucji publicznych i organizacji pomocowych. Ponadto pozyskanie nawet częściowych danych pozwoli na nakreślenie najważniejszych luk w istniejącym systemie wsparcia oraz sformułowanie rekomendacji na temat zbierania i analizowania danych o śmiertelności osób doświadczających bezdomności w Polsce i wykorzystania tych danych do kształtowania przyszłych polityk.